

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

11e jaargang nr. L 260

22 oktober 1968

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

68/363/EEG:

Richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I.) 1

68/364/EEG:

Richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I.) 6

68/365/EEG:

Richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken (klassen 20 en 21 C.I.T.I.) 9

68/366/EEG:

Richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken (klassen 20 en 21 C.I.T.I.) 12

68/367/EEG:

Richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de persoonlijke diensten ressorteren (ex klasse 85 C.I.T.I.):

1. restaurants en slijterijen (groep 852 C.I.T.I.)
2. hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 C.I.T.I.) 16

68/368/EEG:

Richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de persoonlijke diensten ressorteren (ex klasse 85 C.I.T.I.):

1. restaurants en slijterijen (groep 852 C.I.T.I.)
2. hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 C.I.T.I.) 19

68/369/EEG:

Richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de distributie van films 22

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I.)

(68/363/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3, en artikel 63, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel IV C,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel V C,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat de Algemene Programma's voorschrijven dat elke op de nationaliteit gebaseerde discriminerende behandeling bij de vestiging en het verrichten van diensten in de kleinhandel na het verstrijken van het tweede jaar van de tweede etappe van de overgangperiode en vóór het verstrijken van de tweede etappe moet worden opgeheven;

Overwegende dat het wegens de tussen de Lid-Staten bestaande verschillen op het gebied van de

kleinhandel, dienstig is de werkzaamheden waarop deze richtlijn toepasselijk is, zo nauwkeurig mogelijk af te bakenen;

Overwegende dat de commerciële werkzaamheden van ambulante handelaren en colporteurs, met inbegrip van de werkzaamheden van hen die op niet-overdekte markten of op overdekte markten maar dan niet in vaste inrichtingen verkopen, ingevolge een andere richtlijn zullen worden geliberaliseerd;

Overwegende dat de werkzaamheden inzake verhuur van goederen die niet in andere richtlijnen zijn opgenomen, binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen;

Overwegende dat goederen niet alleen kunnen worden wederverkocht of verhuurd aan particulieren of aan huisgezinnen voor persoonlijk gebruik, maar ook bijkomend of incidenteel aan verbruikers ter voorziening in de behoeften welke verband houden met de uitoefening van hun beroep;

Overwegende dat de wederverkoop of de verhuur van goederen die bewerkt of opgemaakt zijn, of enige andere behandeling hebben ondergaan welke bij de betrokken werkzaamheid gebruikelijk is, eveneens binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen;

Overwegende dat door artikel 2, lid 3, van de richtlijn van de Raad van 7 juli 1964 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden op het gebied

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB nr. 187 van 9. 11. 1965, blz. 2914/65.

⁽⁴⁾ PB nr. 199 van 20. 11. 1965, blz. 3009/65.

van de winning van delfstoffen (klassen 11 t/m 19 C.I.T.I.) ⁽¹⁾, en door artikel 2, lid 2, van de richtlijn van de Raad van 7 juli 1964 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de be- en verwerkende nijverheid behorende tot de klassen 23 t/m 40 C.I.T.I. (industrie en ambacht) ⁽²⁾, het recht van de producent die zich als zodanig in een andere Lid-Staat vestigt en er zijn eigen produkten verkoopt, wordt beperkt tot de verkoop in één enkele, in het land van produktie gelegen vestiging, zolang de handel in bedoelde produkten niet krachtens andere richtlijnen is geliberaliseerd;

Overwegende dat door de inwerkingtreding van deze richtlijn de kleinhandel in een groot aantal produkten wordt geliberaliseerd; dat dientengevolge voor deze produkten de beperking van de verkoop tot één enkele, in het land van produktie gelegen vestiging niet meer van toepassing is; dat derhalve de producent die zich op grond van genoemde richtlijnen van de Raad van 7 juli 1964 in een andere Lid-Staat vestigt, op grond van deze zelfde richtlijnen gerechtigd is, zijn produkten in meer dan één vestiging in deze Lid-Staat te verkopen, voor zover de handel daarin geliberaliseerd is;

Overwegende dat deze richtlijn eveneens tot gevolg dient te hebben dat het de industriële of ambachtelijke producent mogelijk is zich in een andere Lid-Staat te vestigen, niet als producent maar ten einde er, in één of meer vestigingen, zijn eigen produkten rechtstreeks aan de eindconsument te verkopen, aangezien de kleinhandel in deze produkten krachtens deze richtlijn wordt geliberaliseerd;

Overwegende dat in het toepassingsgebied van deze richtlijn eveneens de werkzaamheden van de verkoop in het klein op veilingen moeten worden opgenomen;

Overwegende dat deze richtlijn niet van toepassing is op de kleinhandel in geneesmiddelen en farmaceutische produkten; dat deze werkzaamheden overeenkomstig de Algemene Programma's op een later tijdstip zullen worden geliberaliseerd;

Overwegende dat het, gezien de tussen de Lid-Staten bestaande verschillen in de organisatie van de verkoop in het klein van tabak en zout, wenselijk is deze werkzaamheden niet op te nemen in deze richtlijn;

Overwegende dat deze richtlijn evenmin van toepassing is op de kleinhandel in giftige produkten en ziekteverwekkende agentia; dat gebleken is dat zich in verband met de in de Lid-Staten geldende

wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ten aanzien van deze werkzaamheden bijzondere problemen voordoen met betrekking tot de bescherming van de volksgezondheid;

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, de beperkingen inzake de bevoegdheid om zich bij beroeps- en bedrijfsorganisaties aan te sluiten moeten worden opgeheven voor zover de werkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen;

Overwegende dat de positie van de werknemers in loondienst, die degene die de dienst verricht, vergezellen of voor rekening van deze laatste handelen, is geregeld bij de uit hoofde van de artikelen 48 en 49 van het Verdrag getroffen maatregelen;

Overwegende dat afzonderlijke richtlijnen, toepasselijk op alle anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden, zijn of zullen worden vastgesteld met betrekking tot de bepalingen inzake verplaatsing en verblijf van de begunstigden, alsmede, voor zover nodig, richtlijnen voor de coördinatie van de waarborgen die de Lid-Statens eisen van vennootschappen ter bescherming van de belangen van zowel de vennoten als van derden;

Overwegende bovendien dat in sommige Lid-Statens de kleinhandel in diverse produkten geregeld is door bepalingen omtrent de toegang tot het beroep en dat andere Lid-Statens dergelijke regelingen eventueel zullen invoeren; dat derhalve, ten einde de toegang tot het beroep en de uitoefening daarvan voor onderdanen van de andere Lid-Statens te vergemakkelijken, bepaalde overgangsmatregelen in een afzonderlijke richtlijn zijn opgenomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Statens heffen ten behoeve van de in titel I van de Algemene Programma's voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten genoemde natuurlijke personen en vennootschappen, hierna begunstigden genoemd, de in titel III van die programma's bedoelde beperkingen op, ten aanzien van de toegang tot en de uitoefening van de in de artikelen 2 en 3 genoemde werkzaamheden.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressort-

⁽¹⁾ PB nr. 117 van 23. 7. 1964, blz. 1871/64.

⁽²⁾ PB nr. 117 van 23. 7. 1964, blz. 1880/64.

teren (ex groep 612 C.I.T.I.) ⁽¹⁾, met uitzondering van de verkoop in het klein van geneesmiddelen en farmaceutische produkten, van giftige produkten en ziekteverwekkende agentia, en eveneens van tabak en van zout.

De bepalingen van deze richtlijn zijn niet van toepassing op de werkzaamheden van ambulante handelaren en colporteurs. Zij zijn evenmin van toepassing op de werkzaamheden van hen die op niet-overdekte markten verkopen of van hen die op overdekte markten, maar dan niet in vaste inrichtingen verkopen, ook indien deze werkzaamheden niet onder de nationale bepalingen inzake ambulante handelaren of colporteurs vallen.

Deze richtlijn is niet van toepassing op het onderzoeken van het gezichts- of het gehoororgaan of van andere organen of delen van het menselijk lichaam met het oog op het aanpassen, bijstellen en verkopen van apparaten voor het corrigeren van gebreken in gezichtsvermogen en gehoor, of van orthopedische apparatuur.

2. Werkzaamheden welke in de zin van deze richtlijn onder de kleinhandel ressorteren, zijn werkzaamheden verricht door iedere natuurlijke persoon of vennootschap die er zijn (haar) beroep van maakt geregeld goederen op eigen naam en voor eigen rekening te kopen en rechtstreeks aan de eindconsument weder te verkopen.

De goederen kunnen weder worden verkocht in dezelfde staat of na op een in de kleinhandel gebruikelijke wijze te zijn bewerkt, behandeld of opge maakt.

3. Deze richtlijn geldt ook voor de werkzaamheden die betrekking hebben op de verkoop in het klein door producenten die, zonder als producent in het ontvangende land gevestigd te zijn, daar zelf hun produkten aan de eindconsument verkopen.

4. Deze richtlijn geldt ook, onder dezelfde voorwaarden als gelden voor de in voorgaande leden bedoelde werkzaamheden die betrekking hebben op verkoop, voor het verhuren van goederen, voor zover deze werkzaamheid niet binnen de werkingssfeer van andere richtlijnen valt. De lijst van de op deze grond uitgesloten verhuurwerkzaamheden komt in de bijlage voor.

Artikel 3

De bepalingen van deze richtlijn zijn eveneens van toepassing op de werkzaamheden anders dan in loondienst van tussenpersonen die er hun beroep

van maken geregeld goederen voor rekening van derden in het klein te verkopen op veilingen.

Artikel 4

Van de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn zijn, voor wat de betrokken Lid-Staat betreft, de werkzaamheden uitgezonderd welke in deze Lid-Staat behoren tot de uitoefening van het openbaar gezag. Dit zijn:

in Frankrijk:

de verkoop op veilingen van roerende goederen en koopwaar door „officiers publics” of „officiers ministériels”;

in Italië:

de verkoop op veilingen van goederen door „mediatori” in de uitoefening van een openbare functie;

in Duitsland, België, Luxemburg en Nederland:

de werkzaamheden van de deurwaarder en de notaris bij de veilingen.

Artikel 5

1. De Lid-Staten heffen de beperkingen op welke met name:

- a) de begunstigden verhinderen zich in het ontvangende land te vestigen of daar diensten te verrichten onder dezelfde voorwaarden en met gelijke rechten als de onderdanen van dat land;
- b) voortvloeien uit een administratieve praktijk die ten gevolge heeft dat op de begunstigden, in vergelijking tot de nationale onderdanen, een discriminerende behandeling wordt toegepast.

2. Onder de op te heffen beperkingen vallen in het bijzonder die, welke zijn vervat in de bepalingen die voor de begunstigden op de volgende wijze een verbod of beperking inhouden van de vestiging of het verrichten van diensten:

a) *in België:*

door de verplichting in het bezit te zijn van een beroepskaart (artikel 1 van de wet van 19 februari 1965);

b) *in Duitsland:*

— door het feit dat de verlening van de vergunning voor de verkoop in het klein van springstoffen voor buitenlanders in bepaalde deelstaten afhankelijk is gesteld van het aantonen van de behoefte en in andere deelstaten van de verplichting ten minste drie jaar in de Bondsrepubliek Duitsland woonachtig te zijn;

— door de verplichting voor natuurlijke personen de Duitse nationaliteit te bezitten voor

⁽¹⁾ „Classification internationale type, par industrie, de toutes les branches d'activité économique” (Bureau voor de Statistiek van de Verenigde Naties, Études statistiques, série M, n° 4, rév. 1, New-York 1958).

de verkoop in het klein van wapens en bijbehorende munitie in de zin van de Waffengesetz van 18 maart 1938 (§ 7 Nr. 2 en § 3 Nr. 2, Waffengesetz);

- door het verbod aan buitenlandse en nationale rechtspersonen waarvan het kapitaal voor meer dan de helft onder buitenlandse controle staat, een vergunning af te geven tot het uitoefenen van de kleinhandel in wapens en bijbehorende munitie (§ 10 uitvoeringsverordening Waffengesetz van 19 maart 1938);

c) *in Frankrijk:*

- door de verplichting in het bezit te zijn van een legitimatiebewijs als buitenlands handelaar (wetsbesluit van 12 november 1938, wet van 8 oktober 1940);
- door de uitsluiting van het recht huurovereenkomsten voor bedrijfsruimten te verlengen (besluit van 30 september 1953, artikel 38);
- door de aan buitenlanders gestelde voorwaarde van wederkerigheid voor het drijven van handel in postduiven (wet van 27 juni 1957, besluit van 22 april 1958);
- door de verplichting Frans onderdaan te zijn (of, voor vennootschappen, aan te tonen dat de persoonlijk aansprakelijke vennoten („associés en nom”), de complementaire vennoten („commandités”), de commanditaire vennoten („commanditaires”) en de beheerders („gérants”) van personenvennootschappen, de leden van de Raad van bestuur („administrateurs”) en directeuren („directeurs Centraux”) van naamloze vennootschappen de Franse nationaliteit bezitten), ten einde een vergunning te kunnen krijgen voor het handeldrijven in zo geheten defensieve vuurwapens en bijbehorende munitie (artikel 2 van het wetsbesluit van 18 april 1939, artikel 1 van besluit A van 14 augustus 1939, artikelen 9 en 6 van besluit B van 14 augustus 1939);
- door de verplichting, voor vennootschappen die houdster zijn van speciale vergunningen voor de invoer van eindprodukten op basis van aardolie en deze produkten voor verbruik verkopen, dat de Voorzitter van de Raad van bestuur (Président du Conseil d'administration), de president-directeur (président-directeur général) en de meerderheid van de leden van de Raad van bestuur de Franse nationaliteit bezitten, en door de verplichting voor de vergunninghoudster om voor het Franse personeel een aandeel te reserveren in de administratieve, technische en commerciële directie van haar bedrijf (besluit nr. 65-144 van 26 februari 1965);

d) *in Italië:*

door de noodzaak van een vergunning van uitzonderlijke aard, wanneer het buitenlanders betreft, voor de toegang tot en de uitoefening van het beroep van handelaar in postduiven (legge van 13 december 1928, nr. 3086);

e) *in Luxemburg:*

door de beperkte geldigheidsduur van de aan buitenlanders verleende vergunningen (artikel 21 van de wet van 2 juni 1962).

Artikel 6

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de begunstigden het recht hebben zich aan te sluiten bij beroeps- en bedrijfsorganisaties onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde rechten en verplichtingen als de eigen onderdanen.

2. In geval van vestiging brengt het recht van aansluiting mede het recht binnen de beroeps- en bedrijfsorganisaties verkiesbaar of benoembaar te zijn in een bestuursfunctie. Deze bestuursfuncties kunnen echter aan de nationale onderdanen worden voorbehouden, wanneer de betrokken organisatie uit hoofde van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling deelneemt aan de uitoefening van het openbaar gezag.

3. In het Groothertogdom Luxemburg houdt het lidmaatschap van de Kamer van Koophandel en van de Kamer van Ambachten voor de begunstigden niet het recht in, deel te nemen aan de verkiezing van de bestuursorganen.

Artikel 7

De Lid-Staten verlenen aan die onderdanen welke zich voor het verrichten van een van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde werkzaamheden naar een andere Lid-Staat begeven, geen steun die de voorwaarden voor vestiging kan vervalsen.

Artikel 8

1. Indien een ontvangende Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot een van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde werkzaamheden een bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat voorheen geen faillissement heeft plaatsgehadt, of slechts één van beide bewijzen eist, erkent deze Lid-Staat als voldoende bewijs voor de onderdanen der andere Lid-Staten het overleggen van een uittreksel uit het strafregister of, bij het ontbreken daarvan, een gelijkwaardig document, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of van herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

Indien voor het feit dat er geen faillissement heeft plaatsgehad door het land van oorsprong of van herkomst geen zodanig document wordt afgegeven, kan dit worden vervangen door een door betrokkene onder ede afgelegde verklaring ten overstaan van een gerechtelijke of overheidsinstantie, een notaris of een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie in het land van oorsprong of herkomst.

2. Indien een Lid-Staat aan zijn onderdanen voor de toegang tot de werkzaamheden van de kleinhandel in wapens, munitie en springstoffen alsmede de kleinhandel in alcoholhoudende dranken en onverpakte melk bepaalde eisen van goed gedrag of betrouwbaarheid stelt, waarvan het bewijs niet middels het in lid 1, eerste alinea, bedoelde document kan worden geleverd, erkent deze Lid-Staat voor de onderdanen van de andere Lid-Staten als voldoende bewijs een attest, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan. Deze attesten dienen betrekking te hebben op de nauwkeurige feiten die in het ontvangende land in aanmerking genomen worden.

3. De overeenkomstig de leden 1 en 2 afgegeven documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan 3 maanden.

4. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 9 gestelde termijn de instanties en organisaties aan die voor de afgifte van bovenbedoelde documenten bevoegd zijn en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

5. Wanneer in de ontvangende Lid-Staat de financiële draagkracht moet worden aangetoond, erkent deze Lid-Staat de door de banken van het land van oorsprong of herkomst afgegeven attesten als gelijkwaardig aan de op zijn eigen grondgebied afgegeven attesten.

Artikel 9

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

BIJLAGE

Werkzaamheden uitgesloten van het toepassingsgebied van de richtlijn

(Artikel 2, lid 4, tweede zin)

ex groep C. I. T. I.	Uitgesloten werkzaamheden
012	Verhuur van landbouwmachines
640	Onroerende goederen, verhuur
713	Verhuur van automobielen, rijtuigen en paarden
718	Verhuur van spoorwegrijtuigen en -wagons
839	Verhuur van machines voor handelsfirma's
841	Plaatsbespreking voor bioscopen en verhuur van films
842	Plaatsbespreking voor theaters en verhuur van theateruitrusting
843	Verhuur van boten, verhuur van rijwielen, verhuur van automaten
853	Verhuur van gemeubileerde kamers
854	Verhuur van gewassen linnengoed
859	Verhuur van kleding

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I.)

(68/364/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, lid 2, artikel 57, artikel 63, lid 2, en artikel 66,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel V, tweede en derde alinea,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel VI, tweede en derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat ingevolge de Algemene Programma's niet slechts de beperkingen dienen te worden opgeheven, maar ook dient te worden nagegaan of de opheffing daarvan moet worden voorafgegaan door, vergezeld van of gevolgd door de wederzijdse erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, alsmede door de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot de betrokken werkzaamheden en de uitoefening daarvan, en of eventueel in afwachting van die erkenning of coördinatie overgangsmaatregelen moeten worden genomen;

Overwegende dat op het gebied van de werkzaamheden in de kleinhandel niet in alle Lid-Statens voorwaarden worden gesteld voor de toegang tot en de uitoefening van die werkzaamheden; dat nu eens vrijheid van toegang tot en uitoefening van het beroep bestaat, dan weer strenge bepalingen gelden die het bezit van een bewijs van bekwaamheid voor de toelating tot het beroep voorschrijven;

Overwegende dat de Raad bij de goedkeuring van de Algemene Programma's heeft geconstateerd dat er zich inzake coördinatie en erkenning bij de klein-

handel problemen voordoen, waarvan de oplossing een grondige voorbereiding vereist;

Overwegende dat het bijgevolg niet mogelijk is, tegelijk met de opheffing van de bestaande beperkingen tot de voorgeschreven coördinatie over te gaan; dat deze coördinatie op een later tijdstip zal dienen te geschieden;

Overwegende dat het ook zonder een onmiddellijke coördinatie toch wenselijk blijkt, de totstandkoming van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten in de betrokken beroepen te bevorderen door het nemen van overgangsmaatregelen als bedoeld in de Algemene Programma's, zulks in de eerste plaats ten einde te vermijden dat de onderdanen van die Staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden aan geen enkele voorwaarde is onderworpen extra worden gehinderd;

Overwegende dat de overgangsmaatregelen, ten einde aan deze gang van zaken het hoofd te bieden, hoofdzakelijk moeten inhouden dat in de ontvangende Staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden is geregeld, de daadwerkelijke uitoefening van het beroep in een ander land van de Gemeenschap dan het ontvangende land gedurende een redelijke periode en die in het nabije verleden ligt indien geen voorafgaande opleiding vereist is, voor het verlenen van deze toegang als voldoende bewijs wordt erkend dat de betrokkene vakkennis bezit, gelijkwaardig aan die welke van de eigen onderdanen wordt verlangd;

Overwegende dat voor de in artikel 4, lid 1, laatste alinea, bedoelde vaststelling van de bedrijfstak de regeling van het ontvangende land van toepassing is;

Overwegende dat de reeds genomen overgangsmaatregelen onder meer betrekking hebben op de beroepsactiviteiten van de tussenpersoon die voor rekening van derden in het groot op veilingen verkoopt; dat de in deze overgangsmaatregelen gestelde eisen van toepassing kunnen worden verklaard op het verkopen in het klein op veilingen;

Overwegende dat de overgangsmaatregelen die op grond van de onderhavige richtlijn worden genomen, van toepassing zijn op de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de kleinhandel bedoeld in artikel 2 van de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB nr. 187 van 9. 11. 1965, blz. 2919/65.

⁽⁴⁾ PB nr. 199 van 20. 11. 1965, blz. 3014/65.

diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I.) ⁽¹⁾;

Overwegende dat de verschillende Lid-Staten aan bepaalde werkzaamheden soms een verschillend karakter toekennen, waarvan het gevolg kan zijn dat hetgeen in de ene Lid-Staat als kleinhandel wordt beschouwd, in een andere kan worden beschouwd als een werkzaamheid ressorterende onder de levensmiddelenindustrie of de vervaardiging van dranken; dat het, ten einde de uit dergelijke verschillen voortvloeiende moeilijkheden op te lossen, wenselijk is zich in ieder afzonderlijk geval voor de keuze van de toe te passen richtlijn betreffende de overgangsmaatregelen te houden aan de omschrijvingen die voorkomen in de wetgeving van het ontvangende land;

Overwegende dat voorts voor de Staten die de toegang tot de betrokken werkzaamheden niet afhankelijk stellen van enige wettelijke regeling, de mogelijkheid dient te worden geopend eventueel machtiging te verkrijgen om voor een of meer werkzaamheden van de onderdanen van andere Lid-Staten het bewijs te eisen dat zij de nodige vakbekwaamheid bezitten voor de uitoefening van de betrokken werkzaamheid in het land van herkomst, ten einde met name te voorkomen dat zich een buitensporig aantal personen naar deze Staten begeven, die niet zouden hebben kunnen voldoen aan de in het land van herkomst gestelde voorwaarden voor de toegang tot de betreffende werkzaamheid en de uitoefening daarvan;

Overwegende dat dergelijke machtigingen echter slechts met grote voorzichtigheid mogen worden toegestaan, daar zij bij een te algemene toepassing een belemmering zouden kunnen vormen voor het vrije verkeer; dat het dan ook dienstig is de geldigheidsduur en het toepassingsgebied ervan te beperken en aan de Commissie de taak op te dragen machtiging tot het nemen van deze maatregelen te verlenen zoals in het Verdrag in het algemeen wordt voorgeschreven met betrekking tot de toepassing van vrijwaringsmaatregelen;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen hun reden van bestaan verliezen, zodra de coördinatie van de voorwaarden voor de toegang tot de betrokken werkzaamheid en voor de uitoefening daarvan, alsmede de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere verplichte titels hun beslag hebben gekregen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten nemen in de hieronder aangegeven omstandigheden de hierna volgende overgangsmaat-

regelen met betrekking tot de vestiging van de onder titel I van de Algemene Programma's genoemde natuurlijke personen en vennootschappen op hun grondgebied, alsmede met betrekking tot het verrichten van diensten door deze personen en vennootschappen, hierna begunstigden genoemd, op het gebied van de in lid 2 bedoelde, anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden.

2. Deze werkzaamheden zijn die welke vallen onder de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I.), met uitzondering van de werkzaamheden van de tussenpersoon die voor rekening van derden goederen in het klein verkoopt op veilingen.

3. De beroepswerkzaamheden van de tussenpersoon die voor rekening van derden goederen in het klein op veilingen verkoopt, zijn met betrekking tot de toepassing van de overgangsmaatregelen onderworpen aan de bepalingen van de artikelen 2 en volgende van de richtlijn van de Raad van 25 februari 1964 betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied van de werkzaamheden in de groothandel en van de werkzaamheden van tussenpersonen in handel, industrie en ambacht ⁽²⁾.

Artikel 2

Indien volgens de wetgeving van een Lid-Staat, bepaalde werkzaamheden niet ressorteren onder de sector kleinhandel, maar veeleer onder de levensmiddelenindustrie of de vervaardiging van dranken, dient in bedoelde Lid-Staat voor deze werkzaamheden de richtlijn betreffende de overgangsmaatregelen inzake dit gebied te worden toegepast.

Artikel 3

Lid-Staten die de toegang tot één der in artikel 1, lid 2, bedoelde werkzaamheden of de uitoefening daarvan afhankelijk stellen van het voldoen aan bepaalde eisen inzake bekwaamheid, dragen er zorg voor dat de begunstigde die een desbetreffend verzoek doet, vóór de vestiging of voordat hij een tijdelijke werkzaamheid begint uit te oefenen, op de hoogte wordt gebracht van de wettelijke regeling waaraan het beroep dat hij wil uitoefenen is onderworpen.

Artikel 4

1. Is in een Lid-Staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan afhankelijk gesteld van het bezit van al-

⁽¹⁾ Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.

⁽²⁾ PB nr. 56 van 4. 4. 1964, blz. 857/64.

gemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dan beschouwt deze Lid-Staat als voldoende bewijs van die kennis en die bekwaamheid de daadwerkelijke uitoefening van de betrokken werkzaamheid in een andere Lid-Staat:

- a) hetzij als zelfstandige of als leider van het bedrijf gedurende drie achtereenvolgende jaren;
- b) hetzij als zelfstandige of als leider van het bedrijf gedurende twee achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij voor het betrokken beroep een voorafgaande opleiding heeft ontvangen, die wordt bevestigd door een door de Staat erkend getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie;
- c) hetzij als zelfstandige of als leider van het bedrijf gedurende twee achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij het betrokken beroep gedurende ten minste drie jaar als niet-zelfstandige heeft uitgeoefend;
- d) hetzij als niet-zelfstandige gedurende drie achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij in het betrokken beroep een voorafgaande opleiding heeft ontvangen, hetgeen moet blijken uit een door de Staat erkend getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie.

Voor zover hij zulks van zijn eigen onderdanen eist, kan de ontvangende Lid-Staat van de onderdanen van de overige Lid-Staten verlangen dat de betrokken werkzaamheid werd uitgeoefend en de beroepsopleiding werd verkregen in dezelfde (of een verwante) bedrijfstak als die waarin de begunstigde zich in het ontvangende land wenst te vestigen.

2. In de gevallen bedoeld in lid 1, sub a) en c), mogen op de datum van indiening van een verzoek als bedoeld in artikel 6, lid 2, niet meer dan tien jaar zijn verstreken sedert de beëindiging van deze werkzaamheid. Indien in een Lid-Staat voor de eigen onderdanen evenwel een kortere termijn wordt gesteld, kan deze eveneens op de begunstigden worden toegepast.

Artikel 5

1. Is in een Lid-Staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan niet afhankelijk gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dan kan deze Staat bij ernstige moeilijkheden voortvloeiend uit de toepassing van de richtlijn van de Raad, bedoeld in artikel 1, lid 2, aan de Commissie machtiging vragen gedurende een beperkte periode en voor één of meer bepaalde werkzaamheden, van de onderdanen van de overige Lid-Staten die deze werkzaamheden op zijn grondgebied willen uitoefenen het bewijs te eisen dat zij voldoen aan de voor-

waarden die voor de uitoefening daarvan, hetzij als zelfstandige, hetzij als bedrijfsleider, in het land van herkomst zijn gesteld.

Van deze mogelijkheid kan geen gebruik worden gemaakt ten aanzien van personen in wier land van herkomst voor de toegang tot de betrokken werkzaamheden geen bepaalde kennis wordt vereist, noch ten aanzien van hen die sedert ten minste vijf jaren in het ontvangende land verblijven.

2. Op het met redenen omkleed verzoek van de belanghebbende Lid-Staat stelt de Commissie onverwijld de voorwaarden voor en de wijze van toepassing van de in lid 1 van dit artikel bedoelde machtiging vast.

Artikel 6

1. De werkzaamheid van leider van het bedrijf in de zin van de artikelen 4 en 5 wordt geacht te worden uitgeoefend door ieder die in een industriële of handelsonderneming van de overeenkomstige bedrijfstak werkzaam is geweest:

- a) hetzij als leider van het bedrijf of als leider van een filiaal;
- b) hetzij als plaatsvervanger van de ondernemer of de leider van het bedrijf, indien deze functie, wat de verantwoordelijkheid betreft, overeenkomt met die van de vertegenwoordigde ondernemer of leider van het bedrijf;
- c) hetzij als lid van de staf, belast met commerciële taken en verantwoordelijk voor ten minste één afdeling van de onderneming.

2. Het bewijs dat aan de in artikel 4, lid 1, of in artikel 5, lid 1, gestelde voorwaarden is voldaan, blijkt uit een door de bevoegde instantie of organisatie van het land van herkomst afgegeven verklaring dat de betrokkene moet indienen bij zijn verzoek ter verkrijging van een toestemming om in het ontvangende land de betrokken werkzaamheid of werkzaamheden uit te oefenen.

3. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 8 gestelde termijn de instanties en organisaties aan, die tot de afgifte van bovenbedoelde verklaringen bevoegd zijn, en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 7

De bepalingen van deze richtlijn blijven van toepassing totdat de voorschriften betreffende de coördinatie van de nationale regelingen voor de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden in werking treden.

Artikel 8

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 9

De Lid-Staten dragen zorg voor kennisgeving aan de Commissie van de tekst van de nationale bepalingen

van wezenlijk belang, welke zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken (klassen 20 en 21 C.I.T.I.)

(68/365/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3, en artikel 63, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel IV C,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel V C,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat de Algemene Programma's voorschrijven dat elke op de nationaliteit gebaseerde discriminerende behandeling bij de vestiging en het verrichten van diensten in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken, vóór het einde van de tweede etappe dient te zijn opgeheven; dat in dit opzicht, zoals uit de programma's blijkt, geen onderscheid wordt gemaakt tussen industriële en ambachtelijke bedrijven wat de datum der liberalisatie betreft; dat het namelijk niet mogelijk is de liberalisatie voor ambachtelijke bedrijven op een later tijdstip te doen plaatsvinden, aangezien de juri-

dische definities van het ambacht in de verschillende landen te sterk van elkaar afwijken en distorsies zouden kunnen ontstaan, indien voor bedrijven met dezelfde economische structuur op verschillende tijdstippen liberalisatie zou plaatsvinden; dat bovendien coördinatie van de wettelijke bepalingen betreffende het ambacht omvangrijke voorbereidende werkzaamheden vereist, waardoor de verwezenlijking van de liberalisatie slechts zou worden vertraagd; dat evenwel de opheffing van de beperkingen voor vreemdelingen vergezeld moet gaan van overgangsmaatregelen die bestemd zijn om de gevolgen van de verschillen tussen de nationale wetgevingen op te vangen en vevat zijn in een bijzondere richtlijn;

Overwegende dat deze richtlijn niet van toepassing is op de ambulante verkoop zoals omschreven in artikel 2, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I.) ⁽⁵⁾, derhalve niet op de werkzaamheden van ambulante handelaren en colporteurs, noch op de werkzaamheden van hen die op niet-overdekte markten verkopen en van hen die op overdekte markten, doch niet in vaste inrichtingen verkopen;

Overwegende dat deze richtlijn niet van toepassing is op de productie van grondstoffen voor levensmiddelen en dranken door de landbouw, met inbegrip van de wijnbouw, door de bosbouw, de jacht en de vis-

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB nr. 23 van 5. 2. 1966, blz. 345/66.

⁽⁴⁾ PB nr. 14 van 25. 1. 1966, blz. 211/66.

⁽⁵⁾ Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.

serij, noch op de visverwerking aan boord van vissersschepen of fabrieksschepen; dat deze werkzaamheden in het kader van andere richtlijnen zullen worden geliberaliseerd;

Overwegende dat sedert de aanvaarding van de algemene programma's, voor de Europese Gemeenschappen een eigen systematische indeling van industriële werkzaamheden is opgesteld onder de benaming „Systematische indeling der industrietakken in de Europese Gemeenschappen” (N.I.C.E.); dat deze indeling, waarin verwijzingen naar de nationale naamlijsten zijn opgenomen, met behoud van dezelfde decimale indeling, beter aan de behoeften van de Lid-Staten van de Gemeenschappen is aangepast dan de „Classification internationale type, par industrie de toutes les branches d'activité économique” (C.I.T.I.); dat derhalve de genoemde systematische indeling gevolgd moet worden voor de indeling van de te liberaliseren werkzaamheden, wanneer een richtlijn talrijke werkzaamheden betreft die nauwkeurig moeten worden omschreven om de tenuitvoerlegging van de richtlijn te vergemakkelijken, voor zover daardoor het in de algemene programma's vastgestelde tijdschema, dat voortvloeit uit de aanvaarding van de C.I.T.I.-indeling, niet wordt gewijzigd; dat in het onderhavige geval het aanhouden van de N.I.C.E. niet zulk een gevolg kan hebben;

Overwegende dat afzonderlijke richtlijnen, toepasselijk op alle anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden, zijn of zullen worden vastgesteld met betrekking tot de bepalingen inzake verplaatsing en verblijf van de begunstigten, alsmede, voor zover nodig, richtlijnen voor de coördinatie van de waarborgen die de Lid-Staten eisen van vennootschappen ter bescherming van de belangen zowel van vennoten als van derden;

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van het algemeen programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, de beperkingen inzake de bevoegdheid om zich bij beroeps- en bedrijfsorganisaties aan te sluiten moeten worden opgeheven voor zover de werkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen;

Overwegende dat de positie van de werknemers in loondienst, die degene die de dienst verricht, vergezellen of voor rekening van deze laatste handelen, is geregeld bij de uit hoofde van de artikelen 48 en 49 van het Verdrag getroffen maatregelen;

Overwegende dat de werkzaamheden die betrekking hebben op de verkoop in het klein door producenten die, zonder als producent in het ontvangende land gevestigd te zijn, daar zelf hun producten aan de eindverbruiker verkopen, vallen onder de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I.) en dat

derhalve de onderhavige richtlijn op deze werkzaamheden niet van toepassing is.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten heffen ten behoeve van de in titel I van de Algemene Programma's voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten genoemde natuurlijke personen en vennootschappen, hierna begunstigten genoemd, de in titel III van die programma's bedoelde beperkingen op, ten aanzien van de toegang tot en de uitoefening van de in artikel 2 genoemde werkzaamheden.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie, alsmede bij de vervaardiging van dranken, die vermeld zijn in de klassen 20 en 21 van bijlage II van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, met uitzondering van de vervaardiging van geneesmiddelen en farmaceutische produkten.

Deze werkzaamheden komen overeen met die welke zijn opgesomd in de klassen 20 A, 20 B en 21, en in groep 304 van de „Systematische indeling van de industrietakken in de Europese Gemeenschappen” (N.I.C.E.), die rekening houdt met de bijzondere kenmerken van de structuur der Europese verwerkende bedrijfstakken; deze werkzaamheden komen in de bijlage voor.

2. De bepalingen van deze richtlijn zijn ook van toepassing op de verkoopwerkzaamheden van fabrikanten die als zodanig in het ontvangende land gevestigd zijn en zelf hun produktie verkopen, hetzij in het groot, hetzij in het klein.

3. De bepalingen van deze richtlijn zijn niet van toepassing op ambulante verkoopwerkzaamheden.

Artikel 3

1. De Lid-Staten heffen de beperkingen op welke met name:

- a) de begunstigten verhinderen zich in het ontvangende land te vestigen of daar diensten te verrichten onder dezelfde voorwaarden en met gelijke rechten als de onderdanen van dat land;
- b) voortvloeien uit een administratieve handelwijze die ten gevolge heeft dat op de begunstigten, in vergelijking tot de nationale onderdanen, een discriminerende behandeling wordt toegepast.

2. Onder de op te heffen beperkingen komen in het bijzonder die voor, welke zijn vervat in de bepalingen die voor de begunstigten op de volgende wijze een verbod of beperking inhouden van de vestiging of het verrichten van diensten:

a) *in België:*

door de verplichting in het bezit te zijn van een beroepskaart (artikel 1 van de wet van 19 februari 1965);

b) *in Frankrijk:*

— door de verplichting in het bezit te zijn van een legitimatiebewijs als buitenlands handelaar (wetsbesluit van 12 november 1938, wet van 8 oktober 1940);

— door de uitsluiting van het recht huurovereenkomsten voor bedrijfsruimten te verlengen (besluit van 30 september 1953, artikel 38);

c) *in Luxemburg:*

door de beperkte geldigheidsduur van de aan buitenlanders verleende vergunningen (artikel 21 van de wet van 2 juni 1962).

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de begunstigen het recht hebben zich aan te sluiten bij beroeps- en bedrijfsorganisaties onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde rechten en verplichtingen als de eigen onderdanen. In het bijzonder ziet de Franse Republiek erop toe dat de begunstigen het lidmaatschap van de „Confédération des industries de traitement des produits de la pêche maritime” kunnen verwerven.

2. In geval van vestiging brengt het recht van aansluiting mede het recht binnen de beroeps- of bedrijfsorganisatie verkiesbaar of benoembaar te zijn in een bestuursfunctie. Deze bestuursfuncties kunnen echter aan de nationale onderdanen worden voorbehouden, wanneer de betrokken organisatie uit hoofde van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling deelneemt aan de uitoefening van het openbaar gezag.

3. In het Groothertogdom Luxemburg houdt het lidmaatschap van de Kamer van Koophandel en van de Kamer van Ambachten voor de begunstigen niet het recht in, deel te nemen aan de verkiezing van de bestuursorganen.

Artikel 5

De Lid-Staten verlenen aan diegenen van hun onderdanen die zich voor het verrichten van een van de in artikel 2 omschreven werkzaamheden naar een andere Lid-Staat begeven, geen steun waardoor de voorwaarden voor vestiging kunnen worden vervalst.

Artikel 6

1. Indien een ontvangende Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden een bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat er voorheen geen faillissement heeft plaatsgehad, of slechts één van beide bewijzen

eist, erkent deze Lid-Staat als voldoende bewijs voor de onderdanen der andere Lid-Staten het overleggen van een uittreksel uit het strafregister of, bij gebreke daarvan, een gelijkwaardig document, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

Indien voor het feit dat er geen faillissement heeft plaatsgehad door het land van oorsprong of herkomst geen zodanig document wordt afgegeven, kan dit worden vervangen door een door betrokkene onder ede afgelegde verklaring ten overstaan van een gerechtelijke of overheidsinstantie, een notaris of een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie in het land van oorsprong of herkomst.

2. Indien een Lid-Staat aan zijn onderdanen voor de toegang tot de werkzaamheden welke onder die van de zuivel- en melkproductenfabrieken (groep 202 N.I.C.E.) ressorteren, bepaalde eisen van goed gedrag of betrouwbaarheid stelt, waarvan het bewijs niet door middel van het in lid 1, eerste alinea, bedoelde document kan worden geleverd, erkent deze Lid-Staat voor de onderdanen van de andere Lid-Staten als voldoende bewijs een verklaring, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of van herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan. Deze verklaringen dienen betrekking te hebben op de nauwkeurig omschreven feiten die in het ontvangende land in aanmerking worden genomen.

3. De overeenkomstig de leden 1 en 2 afgegeven documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden.

4. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 7 gestelde termijn de instanties en organisaties aan, die voor de afgifte van bovenbedoelde documenten bevoegd zijn, en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

5. Wanneer in de ontvangende Lid-Staat de financiële draagkracht moet worden aangetoond, erkent deze Lid-Staat de door de banken van het land van oorsprong of herkomst afgegeven verklaringen als gelijkwaardig aan de op zijn eigen grondgebied afgegeven verklaringen.

Artikel 7

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

BIJLAGE

Lijst van de in de richtlijn bedoelde beroepswerkzaamheden, gebaseerd op de „Systematische indeling der industrietakken in de Europese Gemeenschappen” (N.I.C.E.) ⁽¹⁾

Klasse	Groep	
20 A	200	<i>Vervaardiging van dierlijke en plantaardige oliën en vetten</i>
20 B		<i>Voedingsmiddelenrijverheid</i>
	201	Slachterijen en vervaardiging van vleeswaren en vleesconserven
	202	Zuivel- en melkproduktenfabrieken
	203	Groente- en fruitverwerkende industrie
	204	Visbewerkingsinrichtingen
	205	Maalbedrijven, meelfabrieken, pellerijen
	206	Brood-, beschuit-, banket-, koek- en biscuitfabrieken
	207	Suikerfabrieken en raffinaderijen
	208	Cacao-, chocolade- en suikerwerkfabrieken
	209	Overige voedingsmiddelenfabrieken
21		<i>Vervaardiging van dranken</i>
	211	Ethylalcohol-(fermentatieprodukt)fabrieken, gistfabrieken, branderijen en distilleerderijen
	212	Vervaardiging van wijnen en van moutvrije, alcoholische dranken
	213	Bierbrouwerijen en mouterijen
	214	Vervaardiging van mineraalwater en alcoholvrije dranken
ex 30		<i>Vervaardiging van rubber, plastische materialen, kunst- en synthetische vezels en zetmeelprodukten</i>
	304	Vervaardiging van zetmeelprodukten

⁽¹⁾ De lijst is, wat de Nederlandse taal betreft, opgesteld op basis van de „Systematische indeling der industrietakken in de Europese Gemeenschappen” (N.I.C.E.) – Speciale uitgave in de reeks „Statistieken van de industrie” van het Bureau voor de Statistiek der Europese Gemeenschappen, Brussel, juni 1963.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken (klassen 20 en 21 C.I.T.I.)

(68/366/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, lid 2, artikel 57, artikel 63, lid 2, en artikel 66,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel V, tweede en derde alinea,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel VI, tweede en derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB nr. 23 van 5. 2. 1966, blz. 349/66.

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Overwegende dat ingevolge de Algemene Programma's niet slechts de beperkingen dienen te worden opgeheven, maar ook dient te worden nagegaan of de opheffing daarvan moet worden voorafgegaan door, vergezeld van of gevolgd door de wederzijdse erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, alsmede door de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot de betrokken werkzaamheden en de uitoefening daarvan, en of eventueel in afwachting van die erkenning of coördinatie overgangsmatregelen moeten worden genomen;

Overwegende dat op het gebied van de werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken niet in alle Lid-Staten voorwaarden worden gesteld voor de toegang tot en de uitoefening van die werkzaamheden; dat de omschrijving van het ambacht en bijgevolg de afbakening daarvan ten opzichte van de industrie van Lid-Staat tot Lid-Staat verschilt; dat bovendien juist voor de ambachtelijke werkzaamheden nu eens vrijheid van toegang tot en uitoefening van het beroep bestaat, dan weer strenge bepalingen gelden die het bezit van een bewijs van bekwaamheid voor de toelating tot het beroep voorschrijven;

Overwegende dat de Raad bij de goedkeuring van de Algemene Programma's heeft geconstateerd dat er zich inzake coördinatie en erkenning bij het ambacht problemen voordoen, waarvan de oplossing een grondige voorbereiding vereist;

Overwegende dat het bijgevolg niet mogelijk is, tegelijk met de opheffing van de bestaande beperkingen tot de voorgeschreven coördinatie over te gaan; dat deze coördinatie op een later tijdstip zal dienen te geschieden;

Overwegende dat het ook zonder een onmiddellijke coördinatie toch wenselijk blijkt, de totstandkoming van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten in de betrokken beroepen te bevorderen door het nemen van overgangsmatregelen als bedoeld in de Algemene Programma's, zulks in de eerste plaats ten einde te vermijden dat de onderdanen van die Staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden aan geen enkele voorwaarde is onderworpen extra worden gehinderd;

Overwegende dat de overgangsmatregelen, ten einde aan deze gang van zaken het hoofd te bieden, hoofdzakelijk moeten inhouden dat in de ontvangende Staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden is geregeld, de daadwerkelijke uitoefening van het beroep in een ander land van de Gemeenschap dan het ontvangende land gedurende een redelijke periode en die in het nabije verleden ligt indien geen

voorafgaande opleiding vereist is, voor het verlenen van deze toegang als voldoende bewijs wordt erkend dat de betrokkene vakkennis bezit, gelijkwaardig aan die, welke van de eigen onderdanen wordt verlangd; dat tevens in de overgangsmatregelen ten aanzien van nauwkeurig omschreven werkzaamheden kan worden bepaald dat de Lid-Staten, in afwachting van de erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels, thans reeds de inschrijving in een beroepsregister van een andere Lid-Staat als een voldoende bewijs van de kennis en bevoegdheid erkennen;

Overwegende dat de Raad voor de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de be- en verwerkende nijverheid behorende tot de klassen 23 t/m 40 C.I.T.I. (industrie en ambacht) reeds een richtlijn betreffende de overgangsmatregelen heeft vastgesteld ⁽²⁾; dat de onderhavige richtlijn op genoemde overgangsmatregelen moet worden afgestemd;

Overwegende dat de verschillende Lid-Staten aan bepaalde werkzaamheden ressorterende onder de werkingsfeer van de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken (klassen 20 en 21 C.I.T.I.) ⁽³⁾, soms een verschillend karakter toekennen, waarvan het gevolg kan zijn dat hetgeen in de ene Lid-Staat kan worden beschouwd als een werkzaamheid ressorterende onder de levensmiddelenindustrie en de vervaardiging van dranken, in een andere Lid-Staat kan worden beschouwd als kleinhandel of als een werkzaamheid behorende tot de persoonlijke diensten; dat het, ten einde de uit dergelijke verschillen voortvloeiende moeilijkheden op te lossen, wenselijk is zich in ieder afzonderlijk geval voor de keuze van de toe te passen richtlijn betreffende de overgangsmatregelen te houden aan de omschrijvingen die voorkomen in de wetgeving van het ontvangende land;

Overwegende dat voorts voor de Staten die de toegang tot de betrokken werkzaamheden niet afhankelijk stellen van enige wettelijke regeling, de mogelijkheid dient te worden geopend eventueel machtiging te verkrijgen om voor een of meer werkzaamheden van de onderdanen van andere Lid-Staten het bewijs te eisen dat zij de nodige vakbekwaamheid bezitten voor de uitoefening van de betrokken werkzaamheid in het land van herkomst, ten einde met name te voorkomen dat zich een buitensporig aantal personen naar deze Staten begeven, die niet zouden hebben kunnen voldoen aan de in het land van herkomst gestelde voorwaarden voor de toegang tot de betreffende werkzaamheid en de uitoefening daarvan;

⁽¹⁾ PB nr. 14 van 25. 1. 1966, blz. 206/66.

⁽²⁾ PB nr. 117 van 23. 7. 1964, blz. 1863/64.

⁽³⁾ Zie blz. 9 van dit Publikatieblad.

Overwegende dat dergelijke machtigingen echter slechts met grote voorzichtigheid mogen worden verleend, daar zij bij een te algemene toepassing een belemmering zouden kunnen vormen voor het vrije verkeer; dat het dan ook dienstig is de geldigheidsduur en het toepassingsgebied ervan te beperken en aan de Commissie de taak op te dragen machtiging tot het nemen van deze maatregelen te verlenen zoals in het Verdrag over het algemeen wordt voorgeschreven met betrekking tot de toepassing van vrijwaringsmaatregelen;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen hun reden van bestaan verliezen, zodra de coördinatie van de voorwaarden voor de toegang tot de betrokken werkzaamheid en voor de uitoefening daarvan, alsmede de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere verplichte titels hun beslag hebben gekregen.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten nemen in de hieronder aangegeven omstandigheden de hierna volgende overgangsmatregelen met betrekking tot de vestiging van de onder titel I van de Algemene Programma's genoemde natuurlijke personen en vennootschappen op hun grondgebied, alsmede met betrekking tot het verrichten van diensten door deze personen en vennootschappen, hierna begunstigden genoemd, op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken.

2. De bedoelde werkzaamheden zijn die welke vallen onder de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden in de levensmiddelenindustrie alsmede bij de vervaardiging van dranken (klassen 20 en 21 C.I.T.I.).

Artikel 2

Indien volgens de wetgeving van een Lid-Staat bepaalde werkzaamheden niet ressorteren onder de levensmiddelenindustrie en de vervaardiging van dranken, maar veeleer onder de kleinhandel of de persoonlijke diensten, dient in bedoelde Lid-Staat voor deze werkzaamheden de richtlijn betreffende de overgangsmatregelen inzake een der laatstgenoemde gebieden te worden toegepast.

Artikel 3

Lid-Staten die de toegang tot één der in artikel 1, lid 2, bedoelde werkzaamheden of de uitoefening daarvan afhankelijk stellen van het voldoen aan bepaalde eisen inzake bekwaamheid, dragen er zorg voor dat de begunstigde die een desbetreffend verzoek doet, vóór de vestiging of voordat hij een tijde-

lijke werkzaamheid begint uit te oefenen, op de hoogte wordt gebracht van de wettelijke regeling waaraan het beroep dat hij wil uitoefenen is onderworpen.

Artikel 4

1. Is in een Lid-Staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan afhankelijk gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dan beschouwt deze Lid-Staat, onder voorbehoud van het bepaalde in lid 2 en 3, als voldoende bewijs van die kennis en die bekwaamheid de daadwerkelijke uitoefening van de betrokken werkzaamheid in een andere Lid-Staat:

- a) hetzij als zelfstandige of met het beheer belaste bedrijfsleider gedurende zes achtereenvolgende jaren;
- b) hetzij als zelfstandige of met het beheer belaste bedrijfsleider gedurende drie achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij voor het betrokken beroep een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft ontvangen, die wordt bevestigd door een door de Staat erkend getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie;
- c) hetzij als zelfstandige gedurende drie achtereenvolgende jaren indien de begunstigde kan bewijzen dat hij het betrokken beroep gedurende ten minste vijf jaar als niet-zelfstandige heeft uitgeoefend;
- d) hetzij gedurende vijf achtereenvolgende jaren in leidende functies, waarvan ten minste drie jaar in technische functies die de verantwoordelijkheid voor ten minste een sector van de onderneming inhouden, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij voor het betrokken beroep een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft ontvangen, die wordt bevestigd door een door de Staat erkend getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie.

In de gevallen bedoeld onder a) en c) mogen op de datum van indiening van een verzoek als bedoeld in artikel 5, lid 3, niet meer dan tien jaar zijn verstreken sedert de beëindiging van deze werkzaamheid. Indien in een Lid-Staat voor de eigen onderdanen evenwel een kortere termijn wordt gesteld, kan deze eveneens op de begunstigden worden toegepast.

2. Voor de toegang tot of de uitoefening van de werkzaamheid van verantwoordelijk technisch leider in een melkfabriek of een onderneming voor melkverwerking beschouwt de Bondsrepubliek Duitsland als voldoende bewijs de daadwerkelijke uitoefening van de betrokken werkzaamheid in een andere Lid-Staat:

- a) hetzij als zelfstandige of met het beheer belaste bedrijfsleider gedurende acht achtereenvolgende jaren, indien op de datum van indiening van een verzoek als bedoeld in artikel 5, lid 3, niet meer dan tien jaar zijn verstreken sedert de beëindiging van deze werkzaamheid;
- b) hetzij als zelfstandige of met het beheer belaste bedrijfsleider gedurende vier achtereenvolgende jaren, of in leidende functies gedurende zes achtereenvolgende jaren, waarvan ten minste drie jaar in technische functies die de verantwoordelijkheid voor ten minste een sector van de onderneming inhouden, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij voor het betrokken beroep een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft ontvangen, die wordt bevestigd door een door de Staat erkend getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie.

3. Het bewijs van de beroepsbekwaamheid als technisch leider van een onderneming welke in Italië producten voor zuigelingen en kinderen, of dieetvoedingsmiddelen vervaardigt, kan door de belanghebbende worden geleverd door het overleggen van een diploma dat in een andere Lid-Staat is afgegeven en dat, wat het niveau en de beroepsopleiding betreft, overeenkomt met het door de Italiaanse wetgeving vereiste diploma en de belanghebbende aldus in staat stelt te worden ingeschreven in een bijzonder beroepsregister, en wel uitsluitend uit hoofde van de betrokken functie. De belanghebbende moet tegelijkertijd het bewijs leveren dat hij gedurende ten minste drie achtereenvolgende jaren in een andere Lid-Staat als zelfstandige, of als met het beheer belaste bedrijfsleider, of als technisch leider, op het betrokken gebied werkzaam is geweest.

Artikel 5

Voor de toepassing van artikel 4 geldt het volgende:

1. De Lid-Staten waarin de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan afhankelijk is gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, brengen met medewerking van de Commissie de overige Lid-Staten op de hoogte van de wezenlijke kenmerken van het beroep (beroepsomschrijving).
2. De door het land van herkomst daartoe aangevozen bevoegde instantie verklaart welke beroepswerkzaamheden de begunstigde werkelijk heeft verricht en gedurende welke tijd. De verklaring dient te zijn afgestemd op de beroepsbeschrijving, medegedeeld door de Lid-Staat waarin de begunstigde het beroep tijdelijk of blijvend wil uitoefenen.

3. De ontvangende Lid-Staat verleent de vergunning tot uitoefening van de betrokken werkzaamheid op verzoek van de belanghebbende, indien de in de verklaring omschreven werkzaamheid overeenstemt met de punten die kenmerkend zijn voor de krachtens lid 1 medegedeelde beroepsbeschrijving, en de andere eventueel in zijn voorschriften bepaalde voorwaarden zijn vervuld.

Artikel 6

1. Is in een Lid-Staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan niet afhankelijk gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dan kan deze Staat bij ernstige moeilijkheden voortvloeiend uit de toepassing van de richtlijn van de Raad, bedoeld in artikel 1, lid 2, aan de Commissie machtiging vragen om gedurende een beperkte periode en voor één of meer bepaalde werkzaamheden, van de onderdanen van de overige Lid-Staten die deze werkzaamheden op zijn grondgebied willen uitoefenen, het bewijs te eisen dat zij voldoen aan de voorwaarden die voor de uitoefening daarvan in het land van herkomst zijn gesteld.

Van deze mogelijkheid kan geen gebruik worden gemaakt ten aanzien van personen in wier land van herkomst voor de toegang tot de betrokken werkzaamheden geen bepaalde kennis wordt vereist, noch ten aanzien van hen die sedert ten minste vijf jaren in het ontvangende land verblijven.

2. Op het met redenen omkleed verzoek van de belanghebbende Lid-Staat stelt de Commissie onverwijld de voorwaarden voor en de wijze van toepassing van de in lid 1 van dit artikel bedoelde machtiging vast.

3. Indien de toepassing van de in artikel 1, lid 2, genoemde richtlijn aanleiding geeft tot ernstige moeilijkheden kan het Groothertogdom Luxemburg door de Commissie worden gemachtigd om voor een door de Commissie te bepalen tijdvak en onder door deze vast te stellen voorwaarden, artikel 4 van de onderhavige richtlijn voor één of meer bepaalde werkzaamheden niet toe te passen.

Artikel 7

De bepalingen van deze richtlijn blijven van toepassing totdat de voorschriften betreffende de coördinatie van de nationale regelingen voor de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden in werking treden.

Artikel 8

De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 9 gestelde termijn de instanties en organisaties aan, die voor de afgifte van bovenbedoelde verklaringen bevoegd zijn en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 9

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 10

De Lid-Staten dragen zorg voor kennisgeving aan de Commissie van de tekst van de nationale be-

palingen van wezenlijk belang, welke zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de persoonlijke diensten ressorteren (ex klasse 85 C.I.T.I.):

1. restaurants en slijterijen (groep 852 C.I.T.I.)
2. hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 C.I.T.I.)

(68/367/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3, en artikel 63, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel IV C,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel V C,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat de Algemene Programma's voorschrijven dat elke op de nationaliteit gebaseerde discriminerende behandeling bij de vestiging en het verrichten van diensten op het gebied van anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van restaurants, slijterijen, hotels, pensions en dergelijke

inrichtingen, en kampeerterreinen na het verstrijken van het tweede jaar van de tweede etappe van de overgangperiode en vóór het verstrijken van de tweede etappe dient te zijn opgeheven;

Overwegende dat de door deze richtlijn bedoelde werkzaamheden hetzij permanent, hetzij tijdelijk of als seizoenarbeid kunnen worden uitgeoefend;

Overwegende dat uitsluitend de beroepshalve uitgeoefende economische werkzaamheden binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, ongeacht of de onderneming toegankelijk is voor iedereen of voor een bepaald publiek;

Overwegende dat de verhuur van al dan niet gemeubileerde ruimten niet door deze richtlijn wordt beoogd, indien deze verhuur niet gepaard gaat met het verstrekken van diensten;

Overwegende dat deze richtlijn evenmin van toepassing is op de ambulante verkoop zoals deze wordt omschreven in artikel 2, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I. ⁽⁵⁾);

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB nr. 23 van 5. 2. 1966, blz. 354/66.

⁽⁴⁾ PB nr. 205 van 7. 12. 1965, blz. 3069/65.

⁽⁵⁾ Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, de beperkingen inzake de bevoegdheid om zich bij beroeps- en bedrijfsorganisaties aan te sluiten moeten worden opgeheven, voor zover de werkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen;

Overwegende dat voor de door deze richtlijn beoogde werkzaamheden het bewijs van betrouwbaarheid dat van de betrokkene kan worden verlangd van bijzonder belang is; dat bepaalde Lid-Statens een dergelijk bewijs dan ook niet alleen eisen van de betrokkene zelf, maar ook van zijn gezinsleden die met hem samenwonen of in zijn bedrijf werkzaam zijn; dat de richtlijn ertoe moet strekken de levering van genoemd bewijs te vergemakkelijken voor alle personen van wie het kan worden verlangd; dat het belang van het begrip „betrouwbaarheid” voor de betrokken beroepen voor sommige Lid-Statens aanleiding is geweest om aan hun eigen onderdanen verdere eisen van goed gedrag en betrouwbaarheid te stellen dan die welke zijn gebaseerd op het uittreksel uit het strafregister; dat deze Lid-Statens aan de onderdanen van de overige Lid-Statens soortgelijke eisen kunnen stellen;

Overwegende dat de positie van de werknemers in loondienst, die degene die de dienst verricht, vergezellen of voor rekening van deze laatste handelen, is geregeld bij de uit hoofde van de artikelen 48 en 49 van het Verdrag getroffen maatregelen;

Overwegende dat afzonderlijke richtlijnen, toepasselijk op alle anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden, zijn of zullen worden vastgesteld met betrekking tot de bepalingen inzake verplaatsing en verblijf van de begunstigden, alsmede, voor zover nodig, richtlijnen voor de coördinatie van de waarborgen die de Lid-Statens eisen van vennootschappen ter bescherming van de belangen van zowel de vennoten als van derden;

Overwegende bovendien dat in sommige Lid-Statens de uitoefening van de meeste in de onderhavige richtlijn bedoelde werkzaamheden is geregeld door bepalingen omtrent de toegang tot het beroep en dat andere Lid-Statens dergelijke regelingen eventueel zullen invoeren; dat derhalve, ten einde de toegang tot het beroep en de uitoefening daarvan voor onderdanen van de andere Lid-Statens te vergemakkelijken, bepaalde overgangsmaatregelen in een afzonderlijke richtlijn zijn opgenomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Statens heffen ten behoeve van de in titel I van de Algemene Programma's voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten genoemde natuurlijke personen en vennootschappen, hierna begunstig-

den genoemd, de onder titel III van die programma's bedoelde beperkingen op, ten aanzien van de toegang tot en de uitoefening van de in artikel 2 genoemde werkzaamheden.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke ressorteren onder de persoonlijke diensten vermeld in bijlage II van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging (groepen 852 en 853 C.I.T.I.) ⁽¹⁾.

2. Werkzaamheden welke, in de zin van deze richtlijn onder de groep 852 C.I.T.I. (Restaurants en slijterijen) ressorteren, zijn werkzaamheden verricht door iedere natuurlijke persoon of vennootschap die er zijn (haar) beroep van maakt op eigen naam en voor eigen rekening geregeld in een of meer door hem (haar) gehouden bedrijven bereide voedingsmiddelen of dranken voor gebruik ter plaatse te leveren.

De bepalingen van deze richtlijn zijn eveneens van toepassing op de levering van maaltijden die worden gebruikt buiten het bedrijf waar zij werden bereid.

3. De bepalingen van deze richtlijn zijn niet van toepassing op de ambulante verkoop van bereide voedingsmiddelen of dranken voor gebruik ter plaatse.

4. Werkzaamheden welke in de zin van deze richtlijn onder de groep 853 C.I.T.I. (Hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen) ressorteren zijn werkzaamheden verricht door iedere natuurlijke persoon of vennootschap die er zijn (haar) beroep van maakt, op eigen naam en voor eigen rekening geregeld

— in één of meer door hem (haar) gehouden bedrijven aan de klanten gemeubileerde appartementen of gemeubileerde kamers te verschaffen, of

— op daartoe ingerichte terreinen kampeerplaatsen en -installaties voor tijdelijk verblijf ter beschikking te stellen,

en, in elk van deze gevallen, bovendien de gewoonlijk daarmee samenhangende, bijkomende diensten te verstrekken.

Artikel 3

1. De Lid-Statens heffen de beperkingen op, welke met name:

⁽¹⁾ „Classification internationale type, par industrie, de toutes les branches d'activité économique” (Bureau voor de Statistiek van de Verenigde Naties. Études Statistiques, série M, nr. 4, rév. 1, New-York 1958).

- a) de begunstigden verhinderen zich in het ontvangende land te vestigen of daar diensten te verrichten onder dezelfde voorwaarden en met gelijke rechten als de onderdanen van dat land;
- b) voortvloeien uit een administratieve praktijk die ten gevolge heeft dat op de begunstigden, in vergelijking tot de nationale onderdanen, een discriminerende behandeling wordt toegepast.

2. Onder de op te heffen beperkingen komen in het bijzonder die voor, welke zijn vervat in de bepalingen die voor de begunstigden op de volgende wijze een verbod of beperking inhouden van de vestiging of het verrichten van diensten:

a) *in België:*

door de verplichting in het bezit te zijn van een beroepskaart (artikel 1 van de wet van 19 februari 1965);

b) *in Duitsland:*

door de voorwaarde dat voor buitenlanders de verlening van een vergunning om een bedrijf te openen afhankelijk wordt gesteld van het aantonen van de behoefte (§ 1, tweede alinea, Gaststättengesetz van 28 april 1930);

c) *in Frankrijk:*

— door de verplichting in het bezit te zijn van een legitimatiebewijs als buitenlands handelaar (wetsbesluit van 12 november 1938, besluit van 2 februari 1939, wet van 8 oktober 1940);

— door de uitsluiting van het recht huurovereenkomsten voor bedrijfsruimten te verlengen (besluit van 30 september 1953, artikel 38);

— door het verbod voor personen van vreemde nationaliteit om het beroep van tapper uit te oefenen (artikel L 31 van de Code des débits de boissons et des mesures contre l'alcoolisme, besluit 55-222 van 8 februari 1955, ord. nr. 59-107 van 7 januari 1959);

d) *in Italië:*

door het eisen van de Italiaanse nationaliteit voor het exploiteren van Alpenhutten („rifugi alpini”) (decreto del Commissario per il Turismo van 29 oktober 1955, artikel 13);

e) *in Luxemburg:*

— door de beperkte geldigheidsduur van de aan buitenlanders verleende vergunningen (artikel 21 van de wet van 2 juni 1962);

— door de verplichting ten minste vijf jaar ononderbroken op het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg woonachtig te zijn om een herberg, een café of een ander bedrijf te openen waar alcoholische dranken worden geschonken voor gebruik ter plaatse (artikel 1 van de wet van 12 augustus 1927).

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de begunstigden het recht hebben zich aan te sluiten bij beroeps- en bedrijfsorganisaties onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde rechten en verplichtingen als de eigen onderdanen.

2. In geval van vestiging brengt het recht van aansluiting mede het recht binnen de beroeps- en bedrijfsorganisatie verkiesbaar of benoembaar te zijn in een bestuursfunctie. Deze bestuursfuncties kunnen echter aan de nationale onderdanen worden voorbehouden, wanneer de betrokken organisatie uit hoofde van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling deelneemt aan de uitoefening van het openbaar gezag.

3. In het Groothertogdom Luxemburg houdt het lidmaatschap van de Kamer van Koophandel en van de Kamer van Ambachten voor de begunstigden niet het recht in, deel te nemen aan de verkiezing van de bestuursorganen

Artikel 5

De Lid-Staten verlenen aan diegenen van hun onderdanen die zich voor het verrichten van een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden naar een andere Lid-Staat begeven, geen steun waardoor de voorwaarden voor vestiging kunnen worden vervalst.

Artikel 6

1. Indien een ontvangende Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden een bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat er voorheen geen faillissement heeft plaatsgehad, of slechts één van beide bewijzen eist, erkent deze Lid-Staat als voldoende bewijs voor de onderdanen der andere Lid-Staten het overleggen van een uittreksel uit het strafregister of, bij het ontbreken daarvan, een gelijkwaardig document, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

Indien voor het feit dat er geen faillissement heeft plaatsgehad door het land van oorsprong of herkomst geen zodanig document wordt afgegeven, kan dit worden vervangen door een door betrokkene onder ede afgelegde verklaring ten overstaan van een gerechtelijke of overheidsinstantie, een notaris of een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie in het land van oorsprong of herkomst.

2. Indien een Lid-Staat aan zijn onderdanen en sommige van hun gezinsleden voor de toegang tot de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden eisen van goed gedrag en betrouwbaarheid stelt waarvan het bewijs niet door middel van het in lid 1, eerste

alinea, bedoelde document kan worden geleverd, erkent deze Lid-Staat voor de onderdanen van de andere Lid-Staten als voldoende bewijs een verklaring, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of van herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan. Deze verklaringen dienen betrekking te hebben op de nauwkeurig omschreven feiten die in het ontvangende land in aanmerking worden genomen.

3. De overeenkomstig de leden 1 en 2 afgegeven documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden.

4. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 7 gestelde termijn de instanties en organisaties aan die voor de afgifte van bovenbedoelde documenten bevoegd zijn en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

5. Wanneer in de ontvangende Lid-Staat de financiële draagkracht moet worden bewezen, erkent deze

Lid-Staat de door banken van het land van oorsprong of herkomst afgegeven attesten als gelijkwaardig aan de op zijn eigen grondgebied afgegeven attesten.

Artikel 7

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de persoonlijke diensten ressorteren (ex klasse 85 C.I.T.I.):

1. restaurants en slijterijen (groep 852 C.I.T.I.)
2. hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterrainen (groep 853 C.I.T.I.)

(68/368/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, lid 2, artikel 57, artikel 63, lid 2, en artikel 66,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel V, tweede en derde alinea,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel VI, tweede en derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat ingevolge de Algemene Programma's niet slechts de beperkingen dienen te worden opgeheven, maar ook dient te worden nagegaan of de opheffing daarvan moet worden voorafgegaan door, vergezeld van of gevolgd door de wederzijdse erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, alsmede door de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot de betrokken werkzaamheden en de uitoefening daarvan, en of eventueel in afwachting van die erkenning en coördinatie overgangsmaatregelen moeten worden genomen;

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB nr. 23 van 5. 2. 1966, blz. 357/66.

⁽⁴⁾ PB nr. 205 van 7. 12. 1965, blz. 3074/65.

Overwegende dat op het gebied van de werkzaamheden van hotel-, café- en restaurantbedrijven niet in alle Lid-Staten voorwaarden worden gesteld voor de toegang tot en de uitoefening van die werkzaamheden; dat nu eens vrijheid van toegang tot en uitoefening van het beroep bestaat, dan weer strenge bepalingen gelden die het bezit van een bewijs van bekwaamheid voor de toelating tot het beroep voorschrijven;

Overwegende dat het niet mogelijk is gebleken, tegelijk met de opheffing van de bestaande beperkingen tot de voorgeschreven coördinatie over te gaan, daar er ter zake in sommige Lid-Staten wel en in andere Lid-Staten in het geheel geen wettelijke regeling bestaat; dat deze coördinatie op een later tijdstip zal dienen te geschieden;

Overwegende dat het ook zonder een onmiddellijke coördinatie toch wenselijk blijkt, de totstandkoming van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten in de betrokken beroepen te bevorderen door het nemen van overgangsmaatregelen als bedoeld in de Algemene Programma's, zulks in de eerste plaats ten einde te vermijden dat de onderdanen van die Staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden aan geen enkele voorwaarde is onderworpen extra worden gehinderd;

Overwegende dat de overgangsmaatregelen, ten einde aan deze gang van zaken het hoofd te bieden, hoofdzakelijk moeten inhouden dat in de ontvangende Staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden is geregeld, de daadwerkelijke uitoefening van het beroep in een ander land van de Gemeenschap dan het ontvangende land gedurende een redelijke periode en die in het nabije verleden ligt indien geen voorafgaande opleiding vereist is, voor het verlenen van deze toegang als voldoende bewijs wordt erkend dat de betrokkene vakkennis bezit, gelijkwaardig aan die welke van de eigen onderdanen wordt verlangd;

Overwegende dat de verschillende Lid-Staten aan bepaalde werkzaamheden ressorterende onder de werkingssfeer van de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de persoonlijke diensten ressorteren (ex klasse 85 C.I.T.I.): 1. restaurants en slijterijen (groep 852 C.I.T.I.), 2. hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 C.I.T.I.) ⁽¹⁾, soms een verschillend karakter toekennen, waarvan het gevolg kan zijn dat hetgeen in de ene Lid-Staat kan worden beschouwd als een werkzaamheid ressorterende onder de persoonlijke diensten, in een andere kan worden beschouwd als een werkzaamheid ressorterende onder de levensmiddelenindustrie; dat het, ten einde de uit dergelijke

verschillen voortvloeiende moeilijkheden op te lossen, wenselijk is, zich in ieder afzonderlijk geval voor de keuze van de toe te passen richtlijn betreffende de overgangsmaatregelen, te houden aan de omschrijvingen die voorkomen in de wetgeving van het ontvangende land;

Overwegende dat voorts voor de Staten die de toegang tot de betrokken werkzaamheden niet afhankelijk stellen van enige wettelijke regeling, de mogelijkheid dient te worden geopend eventueel machtiging te verkrijgen om voor een of meer werkzaamheden van de onderdanen van andere Lid-Staten het bewijs te eisen dat zij de nodige vakbekwaamheid bezitten voor de uitoefening van de betrokken werkzaamheid in het land van herkomst, ten einde met name te voorkomen dat zich een buitensporig aantal personen naar deze Staten begeven, die niet zouden hebben kunnen voldoen aan de in het land van herkomst gestelde voorwaarden voor de toegang tot de betreffende werkzaamheid en de uitoefening daarvan;

Overwegende dat dergelijke machtigingen echter slechts met grote voorzichtigheid mogen worden toegestaan, daar zij bij een te algemene toepassing een belemmering zouden kunnen vormen voor het vrije verkeer; dat het dan ook dienstig is de geldigheidsduur en het toepassingsgebied ervan te beperken en aan de Commissie de taak op te dragen machtiging tot het nemen van deze maatregelen te verlenen zoals in het Verdrag in het algemeen wordt voorgeschreven met betrekking tot de toepassing van vrijwaringsmaatregelen;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen hun reden van bestaan verliezen, zodra de coördinatie van de voorwaarden voor de toegang tot de betrokken werkzaamheid en voor de uitoefening daarvan, alsmede de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere verplichte titels hun beslag hebben gekregen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten nemen in de hieronder aangegeven omstandigheden de hierna volgende overgangsmaatregelen met betrekking tot de vestiging van de onder titel I van de Algemene Programma's genoemde natuurlijke personen en vennootschappen op hun grondgebied, alsmede met betrekking tot het verrichten van diensten door deze personen en vennootschappen, hierna begunstigen genoemd, op het gebied van de in lid 2 bedoelde, anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden.

2. Deze werkzaamheden zijn die welke vallen onder de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor werkzaamheden welke onder de persoonlijke dien-

⁽¹⁾ Zie blz. 16 van dit Publikatieblad.

sten ressorteren (ex klasse 85 C.I.T.I.): 1. restaurants en slijterijen (groep 852 C.I.T.I.), 2. hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 C.I.T.I.).

Artikel 2

Indien volgens de wetgeving van een Lid-Staat bepaalde werkzaamheden niet ressorteren onder de persoonlijke diensten maar veeleer onder de levensmiddelenindustrie, dient in bedoelde Lid-Staat voor deze werkzaamheden de richtlijn betreffende de overgangsmaatregelen inzake dit gebied te worden toegepast.

Artikel 3

Lid-Staten die de toegang tot één der in artikel 1, lid 2, bedoelde werkzaamheden of de uitoefening daarvan afhankelijk stellen van het voldoen aan bepaalde eisen inzake bekwaamheid, dragen er zorg voor dat de begunstigde die een desbetreffend verzoek doet, vóór de vestiging of voordat hij een tijdelijke werkzaamheid begint uit te oefenen, op de hoogte wordt gebracht van de wettelijke regeling waaraan het beroep dat hij wil uitoefenen is onderworpen.

Artikel 4

1. Is in een Lid-Staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan afhankelijk gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dan beschouwt deze Lid-Staat als voldoende bewijs van die kennis en die bekwaamheid de daadwerkelijke uitoefening van de betrokken werkzaamheid in een andere Lid-Staat:

- a) hetzij als zelfstandige of als leider van het bedrijf gedurende drie achtereenvolgende jaren;
- b) hetzij als zelfstandige of als leider van het bedrijf gedurende twee achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij voor het betrokken beroep een voorafgaande opleiding heeft ontvangen, die wordt bevestigd door een door de Staat erkend getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie;
- c) hetzij als zelfstandige of als leider van het bedrijf gedurende twee achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij het betrokken beroep gedurende ten minste drie jaar als niet-zelfstandige heeft uitgeoefend;
- d) hetzij als niet-zelfstandige gedurende drie achtereenvolgende jaren indien de begunstigde kan bewijzen dat hij in het betrokken beroep een voorafgaande opleiding heeft ontvangen, die wordt bevestigd door een door de Staat erkend

getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie.

Voor zover hij zulks van zijn eigen onderdanen eist, kan de ontvangende Lid-Staat van de onderdanen van de overige Lid-Staten verlangen dat de betrokken werkzaamheid werd uitgeoefend en de beroepsopleiding werd verkregen in dezelfde bedrijfstak als die waarin de begunstigde zich in het ontvangende land wenst te vestigen.

2. In de gevallen bedoeld in lid 1, sub a) en c), mogen op de datum van indiening van een verzoek als bedoeld in artikel 6, lid 2, niet meer dan tien jaar zijn verstreken sedert de beëindiging van deze werkzaamheid. Indien in een Lid-Staat voor de eigen onderdanen evenwel een kortere termijn wordt gesteld, kan deze eveneens op de begunstigden worden toegepast.

Artikel 5

1. Is in een Lid-Staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan niet afhankelijk gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dan kan deze Staat bij ernstige moeilijkheden voortvloeiende uit de toepassing van de richtlijn van de Raad, bedoeld in artikel 1, lid 2, aan de Commissie machtiging vragen om gedurende een beperkte periode en voor één of meer bepaalde werkzaamheden, van de onderdanen van de overige Lid-Staten die deze werkzaamheden op zijn grondgebied willen uitoefenen het bewijs te eisen dat zij voldoen aan de voorwaarden die voor de uitoefening daarvan, hetzij als zelfstandige, hetzij als bedrijfsleider, in het land van herkomst zijn gesteld.

Van deze mogelijkheid kan geen gebruik worden gemaakt ten aanzien van personen in wier land van herkomst voor de toegang tot de betrokken werkzaamheden geen bepaalde kennis wordt vereist, noch ten aanzien van hen die sedert ten minste vijf jaren in het ontvangende land verblijven.

2. Op het met redenen omkleed verzoek van de belanghebbende Lid-Staat stelt de Commissie onverwijld de voorwaarden voor en de wijze van toepassing van de in lid 1 van dit artikel bedoelde machtiging vast.

Artikel 6

1. De werkzaamheid van leider van het bedrijf in de zin van de artikelen 4 en 5 wordt geacht te worden uitgeoefend door ieder die in een onderneming van de overeenkomstige bedrijfstak werkzaam is geweest:

- a) hetzij als leider van het bedrijf of als leider van een filiaal;

- b) hetzij als plaatsvervanger van de ondernemer of de leider van het bedrijf, indien deze functie, wat de verantwoordelijkheid betreft, overeenkomt met die van de vertegenwoordigde ondernemer of leider van het bedrijf;
- c) hetzij als lid van de staf, belast met karakteristieke taken van het beroep en verantwoordelijk voor ten minste één afdeling van de onderneming.

2. Het bewijs dat aan de in artikel 4, lid 1, of in artikel 5, lid 1, gestelde voorwaarden is voldaan, blijkt uit een door de bevoegde instantie of organisatie van het land van herkomst afgegeven verklaring dat de betrokkene moet indienen bij zijn verzoek ter verkrijging van een toestemming om in het ontvangende land de betrokken werkzaamheid of werkzaamheden uit te oefenen.

3. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 8 gestelde termijn de instanties en organisaties aan, die voor de afgifte van bovenbedoelde verklaringen bevoegd zijn, en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 7

De bepalingen van deze richtlijn blijven van toepassing totdat de voorschriften betreffende de coördi-

natie van de nationale regelingen voor de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden in werking treden

Artikel 8

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 9

De Lid-Staten dragen zorg voor kennisgeving aan de Commissie van de tekst van de nationale bepalingen van wezenlijk belang, welke zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de distributie van films

(68/369/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel IV,

Gelet op de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1963 voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten op het gebied van het filmbedrijf ⁽²⁾ en op de tweede

richtlijn van de Raad van 13 mei 1965 ter uitvoering van de Algemene Programma's voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten op het gebied van de cinematografie ⁽³⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽⁴⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁵⁾,

Overwegende dat overeenkomstig titel IV E van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging de gemeen-

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 159 van 2. 11. 1963, blz. 2661/63.

⁽³⁾ PB nr. 85 van 19. 5. 1965, blz. 1437/65.

⁽⁴⁾ PB nr. 307 van 18. 12. 1967, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB nr. 302 van 13. 12. 1967, blz. 10.

schappelijke markt in het filmbedrijf vóór het einde van de overgangsperiode dient te zijn verwezenlijkt;

Overwegende dat, ter geleidelijke verwezenlijking van de vrijheid van vestiging op het gebied van het filmbedrijf, in aansluiting op de beide reeds door de Raad vastgestelde richtlijnen een nieuwe richtlijn dient te worden vastgesteld met betrekking tot de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de distributie van films;

Overwegende dat, ter waarborging van een juiste toepassing van deze richtlijn, haar werkingsfeer dient te worden bepaald door een nauwkeurige omschrijving van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de distributie van films;

Overwegende dat, op het gebied van het verrichten van diensten, bij de richtlijn van 15 oktober 1963 wel de beperkingen van de invoer van films werden opgeheven, doch niet de beperkingen van de distributiewerkzaamheden waarbij diensten worden verricht; dat er zich in de Lid-Staten bepaalde moeilijkheden van economische aard voordoen voor de verwezenlijking van het vrij verrichten van diensten; dat er, om deze moeilijkheden uit de weg te ruimen, studies worden verricht betreffende de coördinatie van de bepalingen inzake kredietgaranties door de instelling van registers voor het filmbedrijf; dat het daarom wenselijk is, de liberalisatie van het verrichten van diensten voor het ogenblik op te schorten en zich in deze richtlijn, voor de betrokken werkzaamheden, te beperken tot de verwezenlijking van het recht van vestiging;

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, de beperkingen inzake de bevoegdheid om zich bij beroeps- en bedrijfsorganisaties aan te sluiten moeten worden opgeheven voor zover de werkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen;

Overwegende dat afzonderlijke richtlijnen, toepasselijk op alle anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden, zijn of zullen worden vastgesteld met betrekking tot de bepalingen inzake verplaatsing en verblijf van de begunstigden, alsmede, voor zover nodig, richtlijnen voor de coördinatie van de waarborgen die de Lid-Staten eisen van vennootschappen ter bescherming van de belangen zowel van vennoten als van derden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten heffen ten behoeve van de in titel I van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging genoemde natuurlijke personen en vennootschappen, hierna begunstigden genoemd, de in titel III van dit programma bedoelde beperkingen op, ten aanzien van

de toegang tot en de uitoefening van de in artikel 2 genoemde werkzaamheden.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden op het gebied van de distributie van films, die vermeld zijn in bijlage IV van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, ex klasse 84, ex groep 841.

De distributie omvat tevens de verhuur van films.

2. Als werkzaamheden op het gebied van de distributie en de verhuur van films worden beschouwd alle werkzaamheden die de beschikking over de rechten op economische exploitatie van een film met het oog op de verspreiding ervan, voor handelsdoeleinden, op een bepaalde markt met zich brengen, alsmede de tijdelijke overdracht van de rechten op vertoning in het openbaar, aan hen die rechtstreeks dergelijke vertoningen in het ontvangende land organiseren.

Artikel 3

1. De Lid-Staten heffen de beperkingen op welke met name:

- a) de begunstigden verhinderen zich in het ontvangende land te vestigen onder dezelfde voorwaarden en met gelijke rechten als de onderdanen van dat land;
- b) voortvloeien uit een administratieve handelwijze die ten gevolge heeft dat op de begunstigden, in vergelijking tot de nationale onderdanen, een discriminerende behandeling wordt toegepast.

2. Onder de op te heffen beperkingen vallen in het bijzonder die, welke zijn vervat in de bepalingen die voor de begunstigden op de volgende wijze een verbod of beperking van de vestiging inhouden:

a) *in België:*

door de verplichting in het bezit te zijn van een beroepskaart (artikel 1 van de wet van 19 februari 1965);

b) *in Frankrijk:*

door de verplichting in het bezit te zijn van een legitimatiebewijs als buitenlands handelaar (wetsbesluit van 12 november 1938, besluit van 2 februari 1939, wet van 8 oktober 1940, wet van 14 april 1954, besluit nr. 59.852 van 9 juli 1959);

c) *in Luxemburg:*

door de beperkte geldigheidsduur van de aan buitenlanders verleende vergunningen (artikel 21 van de wet van 2 juni 1962).

Artikel 4

1. Indien een ontvangende Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden een bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat er voorheen geen faillissement heeft plaatsgehad, of slechts één van beide bewijzen eist, erkent deze Lid-Staat als voldoende bewijs voor de onderdanen der andere Lid-Staten het overleggen van een uittreksel uit het strafregister of, bij het ontbreken daarvan, een gelijkwaardig document, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of van herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

Indien voor het feit dat er geen faillissement heeft plaatsgehad door het land van oorsprong of van herkomst geen zodanig document wordt afgegeven, kan dit worden vervangen door een door betrokkene onder ede afgelegde verklaring ten overstaan van een gerechtelijke of overheidsinstantie, een notaris of een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie in het land van oorsprong of herkomst.

2. De overeenkomstig lid 1 afgegeven documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden.

3. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 7 gestelde termijn de instanties en organisaties aan die voor de afgifte van bovenbedoelde documenten bevoegd zijn en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

4. Wanneer in de ontvangende Lid-Staat de financiële draagkracht moet worden aangetoond, erkent deze Lid-Staat de door de banken van het land van oorsprong of herkomst afgegeven attesten als gelijkwaardig aan de op zijn eigen grondgebied afgegeven attesten.

Artikel 5

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de begunstigden het recht hebben zich aan te sluiten bij beroeps- en

bedrijfsorganisaties onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde rechten en verplichtingen als de eigen onderdanen.

2. Het recht van aansluiting brengt mede het recht binnen de beroeps- en bedrijfsorganisaties verkiesbaar of benoembaar te zijn in een bestuursfunctie. Deze bestuursfuncties kunnen echter aan de nationale onderdanen worden voorbehouden, wanneer de betrokken organisatie uit hoofde van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling deelneemt aan de uitoefening van het openbaar gezag.

3. In het Groothertogdom Luxemburg houdt het lidmaatschap van de Kamer van Koophandel voor de begunstigden niet het recht in, deel te nemen aan de verkiezing van de bestuursorganen.

Artikel 6

De Lid-Staten verlenen aan diegenen van hun onderdanen die zich voor het verrichten van een van de in artikel 2 omschreven werkzaamheden naar een andere Lid-Staat begeven, geen steun waardoor de voorwaarden voor vestiging kunnen worden vervalst.

Artikel 7

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

